

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 15. maja 1918.

Treść: (LX 170.—172.) 170. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu świeżymi owocami. — 171. Rozporządzenie, którym pozbawia się mocy obowiązującej ceny najwyższe za czereśnie, świeże jagody i za świeże morele (aprykozy). — 172. Rozporządzenie, w sprawie zakazu wyrobu wódki z czereśni i wiszeń.

170.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 12. maja 1918.

w sprawie uregulowania obrotu świeżymi owocami.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się:

Przedmioty rozporządzenia.

§ 1.

Przedmiotami, objętymi niniejszem rozporządzeniem, są wszystkie rodzaje owoców (owoców pestkowych, jagód i owoców w łupach) w świeżym stanie, nie wyłączając owoców południowych, zebranych w państwie tutejszem.

Pozwolenie na zakupno i handel.

§ 2.

1. Kto chce w Austrii zakupować owoce (§ 1.) lub handel nimi prowadzić, potrzebuje do tego oprócz osobnego pozwolenia władzy powiatowej, przepisanego w § 10. rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, o zaopatrzeniu ludności w przedmioty zapotrzebowania, jeszcze dalszego pozwolenia ze strony

„autoryzowanego przez Urząd dla wyżywienia ludności biura zaopatrzenia w jarzyny i owoce“ (Geos).

2. Pozwolenia na zakupno owoców dla przerabiania ich (wyjąwszy wyrób wina z winogron) będzie udzielało samo Geos tym przedsiębiorstwom spożytkowywania owoców, które przerabiają rocznie przynajmniej 500 kg świeżych owoców. Pozwolenia na zakupno owoców w celu przerabiania ich w mniejszych przedsiębiorstwach spożytkowywania owoców, dalej dla dalszej odsprzedaży i dla handlu, będą udzielały krajowe biura jarzyn i owoców, założone i ogłoszone w poszczególnych krajach koronnych.

3. Pozwolenia na handel owocami (§ 1.) wolno z reguły udzielać tylko takim osobom, które handel tymi przedmiotami prowadziły w Austrii już przed dniem 1. sierpnia 1914.

4. Pozwolenia takiego można udzielić także pod pewnymi warunkami lub ograniczeniami, jakoteż można je każdej chwili odwołać. O ile nie jest ono ograniczone miejscowo, jest ono ważne na całym obszarze mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia. Udziela się go przez wystawienie legitymacyi, którą organom władz oraz pełnomocnikom Geosu i biurom krajowym należy na żądanie każdej chwili okazać, a w razie odwołania pozwolenia zwrócić.

5. Przeciw odmówieniu pozwolenia, przeciw udzieleniu go warunkowo lub z ograniczeniami oraz przeciw odwołaniu pozwolenia można w ciągu

tygodnia po doręczeniu decyzji wnieść do tego biura, które wydało decyzję, zażalenie do Urzędu dla wyżywienia ludności. Zażalenie to niema skutku odraczającego.

6. Powyższe postanowienia (punkty 1 do 5) nie obowiązują:

- a) przy sprzedaży owoców własnej produkcji lub zebranych na wynajętych gruntach (§ 1.);
- b) przy sprzedaży drobnych handlarzy do rąk konsumenta;
- c) przy zakupie dla własnego gospodarstwa domowego.

Wysyłanie.

§ 3.

1. Posyłki świeżych owoców (§ 1.) — z wyjątkiem czereśni, wiszeń, brzoskwiń, aprykoz (morel) i jagód oraz tutejszokrajowych owoców południowych — w ilościach po 50 kg lub więcej wolno tylko wtedy oddawać do przewozu kolejom i przedsiębiorstwom żeglugi parowej i im do przewozu przyjmować, jeśli do dokumentów przewozowych dodano dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez właściwe biuro (punkt 5.) według formularza, wydrukowanego w dodatku. Formularze te można otrzymać w Geosie i w jego biurach krajowych.

Począwszy od dnia 1. października podlegają przesyłki świeżych owoców (z wyjątkiem rodzajów, wymienionych w ustępie 1.) w razie ich przewozu kolejami lub przez przedsiębiorstwa żeglugi parowej obowiązkowi poświadczeń przewozowych bez względu na ilość.

2. Jeżeli przesyłka świeżych owoców (§ 1.) jest przeznaczoną dla stacji, położonej poza obszarem mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia, albo też dla stacji, w której towar przechodzi na kolej pozaaustriacką, jest potrzebne poświadczenie przewozowe (punkt 1.) dla wszystkich przesyłek kolejowych i okrętowych bez względu na jakość owoców, a więc także dla czereśni, wiszeń, brzoskwiń, aprykoz (moreli) i jagód (także dla owoców południowych) i bez względu na wielkość ciężaru.

3. Powyższe postanowienia nie mają zastosowania do przesyłek, nadchodzących z bezpośrednimi dokumentami przewozowymi z krajów korony św. Szczepana, z Bośni i Hercegowiny lub z zagranicy cłowej.

4. Do przewozu owoców (§ 1.) — z wyjątkiem czereśni, wiszeń, brzoskwiń, aprykoz (morel) i jagód oraz owoców południowych — statkami wodnymi (żaglowcem, łodzią, czołnem, tratwą itp.) potrzeba pisemnego zezwolenia właściwego biura (punkt 5.). Takiego samego zezwolenia

potrzeba do wywozu owoców (z wyjątkiem przytoczonych gatunków) furami z obszaru administracyjnego politycznej władzy krajowej.

5. Do wystawiania poświadczeń przewozowych (punkt 1. i 2.) i do udzielania pozwoleń, przepisane w punkcie 4., jest uprawniony Geos w Wiedniu lub krajowe biuro jarzyn i owoców miejsca nadania względnie załadowania.

Do wystawienia poświadczenia przewozowego względnie do udzielenia zezwolenia (punkt 4.) jest wyłącznie uprawniony Geos, jeżeli przesyłka idzie od zakładu spożytkowania lub do niego albo jeżeli przesyłka jest przeznaczona dla stacji, położonej poza obszarem mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia, albo też dla stacji, w której towar przechodzi na kolej pozaaustriacką (punkt 2.).

Datki na koszt zarządu wolno Geosowi i jego biurom krajowym pobierać przy wystawianiu poświadczeń przewozowych (zezwoleń) tylko na podstawie przyzwolenia Urzędu dla wyżywienia ludności i w wymiarze przez ten urząd ustanowionym.

§ 4.

Nadawca jest obowiązany o każdej faktycznie uskutecznionej wysyłce, dla której przepisane jest dołączenie poświadczenia przewozowego w myśl § 4., punkt 1. i 2., donieść do biura (Geosu lub jego biura krajowego), które odnośne poświadczenie przewozowe wystawiło, a to do 24 godzin po nadaniu, przesyłając zaopatrzone w pieczęć stacji nadawczej odeinek poświadczenia przewozowego.

Postanowienia w sprawie kary i przepadku.

§ 5.

Grzywnami do 20.000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy będzie ukarany:

1. kto bez zezwolenia wymaganego według § 2. lub bez przestrzegania ograniczeń lub warunków przy jego udzieleniu przepisanych owoce zakupuje lub nimi handluje,

2. kto przepisane w § 2., punkt 4., legitymacje podrabia, fałszuje lub w inny sposób je nadużywa,

3. kto wystawionej mu według § 2. legitymacji stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia nie okaże a w razie odwołania zezwolenia jej nie zwróci,

4. kto działa wbrew przepisom § 3. o przesyłaniu i przewożeniu owoców koleją, parowcem lub innymi statkami wodnymi oraz furami,

5. kto poświadczenia przewozowe (§ 3., punkt 1. i 2.) lub przepisane w § 3., punkt 4., pisemne zezwolenia podrabia, fałszuje lub w inny sposób ich nadużywa,

6. kto nie przedłoży w przepisany sposób zarządzonego w § 4. doniesienia o wysyłce,

7. kto w jakikolwiek inny sposób działa wbrew przepisom tego rozporządzenia,

8. kto do tych czynów namawia lub przy ich popełnieniu współdziała.

§ 6.

Jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, to można w razie ukarania orzec również utratę uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

Taksamo można w postępowaniu karnem orzec przepadek przedmiotów, do których czyn karygodny się odnosi, a jeżeli nie można ich już ująć, utratę ich ceny na rzecz państwa.

W razie oczywistego działania wbrew temu rozporządzeniu można także niezależnie od ukarania orzec przepadek przedmiotów lub ich ceny.

Przepadłe przedmioty lub uzyskaną za nie cenę przeznaczy się dla zaopatrzenia ludności.

§ 7.

Polityczne władze powiatowe i rządowe władze policyjne mogą dla zabezpieczenia przepadku wydać potrzebne zarządzenia ubezpieczające, przeciw którym niema odwołania.

Jeżeli z powodu przechowywania zabezpieczonych przedmiotów urastają koszty lub zachodzi obawa ich zepsucia się, może władza uprawniona do ubezpieczenia pozbyć je jeszcze przed orzeczeniem o przepadku.

Postanowienia końcowe.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 31. maja 1917. Dz. u. p. Nr. 246, w sprawie uregulowania obrotu świeżymi owocami.

Paul wkr.

171.**Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. maja 1918.**

którem pozbawia się mocy obowiązującej ceny najwyższe za czereśnie, świeże jagody i za świeże morele (aprykozy).

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się:

Artykuł I.

Uchyła się rozporządzenia Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 31. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 247, w sprawie ustanowienia cen najwyższych za świeże czereśnie, z dnia 31. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 248, i z dnia 19. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 301, w sprawie ustanowienia cen najwyższych za świeże jagody, tudzież z dnia 10. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 289, w sprawie ustanowienia cen najwyższych za świeże morele (aprykozy).

Równocześnie tracą moc obowiązującą ceny dla handlu drobiazgowego, ustanowione na zasadzie tych rozporządzeń przez polityczne władze krajowe lub powiatowe.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Paul wlr.

172.**Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. maja 1918.**

w sprawie zakazu wyrobu wódki z czereśni i wiszeń.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się:

Artykuł I.

Postanowienia rozporządzenia z dnia 4. sierpnia 1917, Dz. u. p. Nr. 331, w sprawie zakazu wyrobu wódki z owoców, mają zastosowanie także do czereśni i wiszeń.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Paul wlr.

